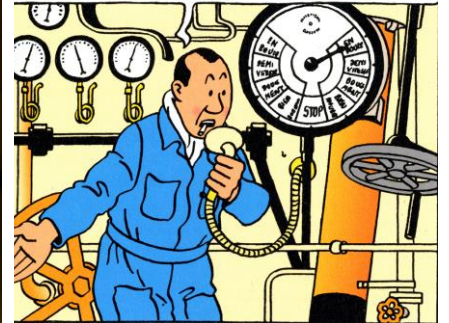

Maskintelegraf

*Öka farten, kapten?... Det är omöjligt!
Vi har redan högsta hastighet!...*

Ångmaskiner och äldre motorer kan inte med säkerhet fjärrmanövreras. Så länge fartyg var små kunde man med visselpipor och talrör lösa problemet hur befälhavaren skulle kunna förmedla manöverönsknin­gar till maskinisten. För större fartyg uppfann man den mekaniska maskintelegraf­en som överför signaler med spakar, vajrar och visare. När befälhavaren på kommandobryg­gan med en uppåtriktad spak ställer in sin telegraftavlas pekare på en viss order, så pekar en visare i maskinrummets motsvarande tavla på samma order.

Varje ord­ergivning åtföljes av ett ljudligt plingande för att varsko maskinisten. Och när maskinisten verkställt ordern, har han en nedåtriktad spak att ställa in för att visa befälhavaren hur maskinen går.

Så småningom konstruerades också elektriska maskintelegrafer och mobiltelefoner. Dessutom kan numera även ganska stora fartyg för­ses med så pålitliga motorer att de kan manövreras från kommandobryg­gan.

Sjöfartsmuseets manövertavla har inventarienummer 153 och är den del av maskintelegraf­en som suttit i ett maskinrum.

Serierutan från Tintin visar både maskintelegraf och talrör i användning.